

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ศาสนาไม่มีอะไรบกพร่อง

น้ำท่วมเพชรบุรี ท่วมอยู่ที่ไหนออกไม่ได้ เขาโทรมาเมื่อวานตอนเราไปเทศน์ ท่านชิตก็ไปโน้น ท่านชิตอยู่ที่น้ำหนาว ท่านเป็นคนเพชรบุรี แต่เป็นพระวัดนี้ เราเลยสั่งให้ท่านชิตไปจัดการโดยด่วน ของมีจำนวนเท่าไร เอา ทุ่มลงไปเลย บอกว่า เอา ทุ่มเลย ถึงไหนถึงกัน แล้วให้รีบสั่งโดยด่วนเรื่องจัดของนะ กว่าท่านชิตจะไปถึงมันช้า เราว่างั้น ให้รีบด่วนจัดก่อน โถ น้ำท่วมมันของเล่นเมื่อไร ท่านชิตลงไปแล้ว คือให้รีบด่วนไม่ให้ชักช้า ที่ว่าน้ำท่วมเพชรบุรีนี้มันเขตอำเภออะไร (ท่วมทุกอำเภอครับ ทั้งจังหวัดครับ) เราสั่งไปแล้ว ให้ความจำเป็นมันทั่วถึงกัน สิ่งของมีเท่าไรๆ ให้ทุ่มไปเลย เราจะตามทีหลัง อันนี้มันรีบด่วนก็ให้ไปก่อนๆ บอกว่าให้ทุ่มเลย เราว่างั้นเลยนะ ถึงไหนถึงกัน ให้ท่านชิตไปดู ถึงกรุงเทพแล้วว่างั้น ถึงไม่ถึงก็ตาม ควรที่จะส่งล่วงหน้าไปก่อนมันรวดเร็ว เราว่างั้นแล้ว

น้ำท่วมไม่เพียงสิ่งของเสียหาย ดีไม่ดีท่วมคนตายด้วยก็มี ที่ว่าเหล่านี้ะ เราจึงบอกให้รีบด่วน สิ่งของให้ตามจำนวนคนมากน้อย บอกว่าทุ่มเลย เราว่างั้นนะ ฟังแต่ว่าทุ่มเลย เราจะพิจารณาทีหลัง ขอให้เรื่องจำเป็นนั้นเบาบางๆ จนหมดไปก็แล้วกัน แถวนั้นมีก็อำเภอ (ทั้งตั้งใหม่ทั้งเก่ารวม ๘ อำเภอครับ) ท่วมทั้งนั้นเหอ (ท่วมทั้งจังหวัดเลยครับ หัวหิน ประจวบ ชุมพร ไปถึงสุราษฎร์ธานี) แต่เราคิดว่าหากไม่จำเป็นมากขึ้น ทางจังหวัดคงจะพิจารณา (ครับทางจังหวัดเขาก็ช่วยส่วนหนึ่ง) นั่นละทางจังหวัดต้องพิจารณาก่อนอื่น ยังไม่ถึงนายกแหละสั่งแล้ว เราว่างั้น ถ้าเราเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดชัดเสร็จแล้วปานนี้ ยังไม่ไปหาใครละ เอาเลย เพราะฉะนั้นจึงแน่ใจว่าทางจังหวัดจะรีบด่วนช่วยเหลืออยู่แล้วก่อนที่จะถึงนายก เราว่างั้นนะ (นายกโดย ค.ร.ม.อนุมัติล่วงหน้าไปแล้ว ๒๐๐ ล้านบาท) อนุมัติไปทางไหน (ช่วยน้ำท่วม ๑๐ จังหวัดภาคใต้ทีละครับ ๒๐๐ ล้านบาทเป็นเบื้องต้น) ว่างั้นชิต ๒๐๐ ล้าน

ไฟไหม้ น้ำท่วม นี่มันจำเป็นจริงๆ นะ ทั้งสองอย่างนี้เราเคยเกี่ยวข้องมาตลอดนะ ที่ไหนก็เหมือนกัน ไฟไหม้ก็เหมือนกัน ยกทัพไปเลย น้ำท่วมก็เหมือนกัน จากอุดรไปหนองคายไปทางโน้นก็มี ที่ไหนก็มีน้ำท่วมๆ ไฟไหม้ก็มี เช่นอย่างอำเภอบ้านดุง ยกขบวนไปเลย แล้วพวกอพยพจากลาวมานี้ก็เหมือนกัน นั่นก็ไปหนองคาย ๓ ครั้งนะไม่ใช่เล่นๆ ไปสำรวจดูคนเรียบร้อยแล้วที่นี้ก็เอาเลยๆ แจก ๓ ครั้ง แจกแต่ละครั้งสองวันสามวันถึง

หมด ขนาดนั้น ฟาตรดลิลล่อ ๆ เป็นแถวเลย จนเขาว่าจะไปบรกกันที่ไหน เห็นขบวนรด พิธิพิลัน รบรากับความจนรู้ใหม่ เราก็งวั้น พอเขามองเห็นหน้า เอ้า หลวงตามากอีกแล้ว อย่างนั้นนะ ข้าว พวกเครื่องกระป๋อง คนทางจังหวัดหนองคายเขาร้องโก้งเลย ไปที่ไหนล้ม เลย ไปตลาดล้มเลย ไปร้านต่าง ๆ ล้ม มันไม่พอกับที่เราต้องการ เอาไปไหนนักหนาว่าง พอว่าอาจารย์มหาบัว เอ้อ ทันทึเลย ที่นี้เอาใหญ่เลย

อพยพ โถ คนเป็นหมื่น ๆ ไม่น้อย ๆ เพื่อความเสมอภาคกัน แจกให้เสมอกันไป เลยเที่ยว สำนวญเรียบร้อยแล้ว ผู้ทำหน้าที่แจกก็เอาเต็มเหนี่ยว ๆ อันนี้เมื่อมันจำเป็นอยู่ ห่างไกล จึงสั่งไปเลย ให้ความสะดวกหมดเลย จำเป็นเท่าไรเอาทุ่มลงไปเลย เราจะ พิจารณาตามหลัง คือความจำเป็นมันมีจะไปรอไม่ได้ บอกเอาเลย

ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ยุ่งมากทีเดียว เรายุ่งเพื่อชาติบ้านเมือง เราจึงไม่ถือว่าเป็น ความยุ่ง มีแต่จำเป็นตรงไหนสอดเข้า ๆ เรื่อยเท่านั้นละ หมุนตัวเป็นเกลียวทีเดียว ไป กรุงเทพฯ นี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ตอนนี้จะต้องรวบรวมทองคำ ดอลลาร์อะไรต่ออะไร ได้ เท่าไร ๆ เราเป็นคนดูแล เราเป็นคนสั่งงานทั้งหมด แต่ยังไงก็ตามเราจะให้ได้ ๑ ตันกับ ๓๐ กิโลกรัม เพราะเป็นคราวอันยิ่งใหญ่ของชาติไทยเรา ประกาศลั่นกฐินมหากุศลช่วย ชาติทั่วทั้งประเทศมาเป็นเวลาตั้ง ๕-๖ เดือนแล้วมั้ง ดูเหมือนก่อนเข้าพรรษาหรือยังไม่รู้ แผละ ในพรรษาอย่างน้อยก็สามเดือน นั้น ประกาศใหญ่โตใหม่ละ

รู้สึกที่ใหญ่โตพอสมควร เรื่องราวก็มีแทรกกันไป ๆ แต่ก็เดชะนะ เรื่องราวอะไร แทรกเรตบทีเดียวหายเจียบ ๆ เลย ก็เดชะบุญช่วยเหมือนกันนะ เรื่องราวมีอะไรแทรก ขึ้นมาในวงมหากุศลจะมาถึงเรานั้นแหละ พอถึงเราปั๊บใส่ปั๊บไปเลย ก็ค่อยเรียบไปโดย ลำดับ ๆ นี่ยังไม่ได้รวมทองคำทั้งหมด กำหนดไว้วันที่ ๓๐ พฤศจิกายนจะรวมกัน สุดท้าย ตอนนั้น จะมาสุดท้ายตอนนั้น วันที่ ๓๐ พระจะประชุมกันที่ศาลาใหญ่ บรรดากรรมฐาน ใครมีมากมีน้อยมารวบรวมกัน

วันที่ ๕ เราก็ลงกรุงเทพฯ เอาทองนี้ปั๊บปั๊บเข้าเลย ทางนั้นได้ติดต่อไว้แล้วเรื่อง ทองคำ จะขาดไม่ได้นะเราบอกกันเลย ทองคำต้องหามาให้ได้ตามกำหนดนั้นเลย เตรียมพร้อมไว้แล้วเราว่างั้น กลัวทองคำในโรงมันจะล้มละซี ล้มตุ้มลงไปว่าไงละ ต้องสั่งไว้ เพื่อไม่ให้เสียการเสียหาย ทางเงินเราก็ดำเนินเข้าไปโดยลำดับลำดับ เวลานี้ก็ไปรออยู่ยั้งแล้ว คอยจะออก คุณชายป้อมมาเมื่อวานก็เลยสั่งอย่างเด็ดขาดแล้ว อัยารอนานนะ ขึ้นลงแค่นี้ เป็นไรไป (ราคาทองคำ) เรื่องของเราใหญ่กว่านี้ จะมาเอานี้เป็นอุปสรรคต่อชาติ ชาติจุม ได้นะเราว่างี้

ขึ้นให้มันขึ้นไปลงไปซี เราเหนื้อมันอยู่นี่เราจะเอาเท่านั้น มันเหนื้อมันแล้วนะ จะให้
ได้เท่านั้น บอกเลย ให้เตรียมพร้อมเลยคราวนี้ อย่าไปสนใจกับการขึ้นลงของมันยิบ ๆ
เย็บ ๆ เท่านั้น มากเกินกว่าชาติของเราซึ่งมีน้ำหนักมากกว่านั้น พอได้แล้วเอาเลย คราวนี้
คงจะเอาเลย เพราะเตรียมเงินไปเป็นระยะ ๆ หนุนเข้า ๆ ไปเรื่อย ๆ ที่กำหนดนี้ต้องให้ได้
ตามนี้เลย เราที่กำหนดมาเป็นระยะ ๆ ก็ไม่เคยบกพร่อง ได้ทุกที ๆ คราวนี้เป็นคราว
ยิ่งใหญ่จึงต้องได้เดือนพี่น้องทั้งหลายให้ทราบกันไว้ล่วงหน้า อย่างน้อยต้องให้ได้ทองคำ
น้ำหนัก ๑ ตันกับ ๓๐ กิโล

คราวที่แล้วนี้ก็ได้ตั้งหน้าตั้งตาอะไรมาหนัก อยู่ ๆ ก็ได้ทองคำตั้ง ๑ ตันกับ ๒๕
กิโล ส่วนดอลลาร์มันเป็นเรื่องบังเอิญ คือดอลลาร์มันขาด ๘ ล้าน ที่นี้เราต้องการจะให้
ครบ ๘ ล้านในระยะนี้เสีย ระยะนี้มันจะได้เท่าไร ดูเหมือนได้ ๒ แสนหรือ ๓ แสน เลยตาม
ตามเอาเดี๋ยวนั้นเลย รวบรวม ขาดเท่าไรบอกมา คือขาด ๘ ล้านเท่าไรให้บอกมา จะให้
ครบจำนวน ๘ ล้านในเวลาี่ว่างั้น รวบรวมกันปุบปับ ๆ จึงเป็นกะปริบกะปรอยไป อัน
ใหญ่มันก็ ๔๓๒,๐๐๐ ดอลลาร์ นับว่าได้มาก คราวนี้เป็นคราวจำเป็นที่จะให้เข้าจุด ๘ ล้าน ก็
พอดีครบ ๘ ล้าน

คราวนี้ยังไม่ได้พูดอะไรนักละเรื่องดอลลาร์นะ คือเราหมุนแต่ทองคำมาก ยังไง
ทองคำขาดไปไม่ได้ ส่วนดอลลาร์จะเป็นยังไงค่อยพิจารณากันเราไม่ว่าอะไร ส่วน
ทองคำขาดไปไม่ได้ ว่างั้นเลย เด็ดทีเดียวคราวนี้ ได้คราวนี้แล้วที่นี้ก็เบาละ เรื่องการงาน
ทั้งหลายที่จะรวบรวมปัจจัยนี้ก็มันน้อยไป ไม่เหมือนงานกฐินช่วยชาติของเราซึ่งเป็นเรื่อง
ใหญ่โตมาก เพราะฉะนั้นผลรายได้จึงให้เหมาะสมกัน จากนั้นมาก็ค่อยลดลงไป ๆ ให้ถึงจุด
ถ้าถึงเวลาไหนเราก็ไม่ได้ว่า แต่อยู่ในเวลาอันสมควรที่เรากำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว พออันนี้
เต็มี่ตามที่เราต้องการนี้แล้วทางนั้นมันก็ค่อยต่ำลง ๆ ลดลง ๆ แล้วจบ ไม่ตามตาม คราวนี้
ต้องตามตาม คราวนี้คราวยิ่งใหญ่ต่อชาติของเรา ต้องเอาให้หนัก ให้ตามตาม ให้ได้อย่างนั้น
ทีเดียว พอจากนั้นแล้วไม่ตามตามละ ค่อยเป็นค่อยไปเรื่อย ๆ ไป

เราที่ประกาศไว้แล้วเวลานี้ก็คือว่า ตัวของเราเองที่จะไปเที่ยวเทศนาว่าการตาม
โครงการชอกแซกอย่างนั้นไม่ไปแล้วนะ พอสิ้นปีนี้แล้วก็หยุด เราปิดบัญชีการก้าวเดินของ
เราเพื่อโครงการ แต่ส่วนบัญชีอันนี้ไม่ปิด จนกว่าจะถึงกาลเวลาที่ควรปิดเราก็จะประกาศ
เองให้ทราบทั่วถึงกัน จะเปิดบัญชีไว้อย่างนั้นเรื่อย ๆ มา พอถึงจุดแล้วที่นี้ก็เริ่มปิดบัญชี ถ้า
จะเปิดก็เปิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เอาไว้เผื่อที่ว่ามันมีคือนั้น ให้มันไหลเข้ามา ซึมเข้ามา เรา

ไม่ได้มีกำหนดกฎเกณฑ์ ให้เท่าไรเราก็เอา ไม่ให้เราก็ไม่ทวงอันนี้ แต่จำนวน ๑๐ ต้นนี้ โห้ย ไม่ได้นะ ทวงหรือไม่ทวงตีกระเป๋าดูไปเลยจะว่าไง อันนี้เอาใหญ่

เมื่อวานนี้ก็ได้ทอง ๒ กิโลกว่า เขาเอาลงไปหมดแล้ว เอาลงไปเรียบร้อยแล้ว คราวนี้ก็ดูจะได้ทองหลายกิโลอยู่นะ ตั้งแต่ ๑๔ กิโลท่านทวย แล้วแห่งละ ๒ กิโลก็มี ๓ กิโลก็มี เช่นเมื่อวานนี้ก็ ๒ กิโลกว่า อย่างน้อย ๒๐ กิโลขึ้นไป (๓๐ ครั้ง ถ้าเจียน้อย ๑๔ กิโล ท่านอาจารย์ทวยท่านฝากไว้ก่อนแล้วที่กรุงเทพฯ ๑๔ กิโล แต่ทองจริง ๆ ประมาณ ๖ กิโลเศษ แต่ถ้าเจียน้อยนี้ ๑๔ กิโล) มันจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ไร่เราผู้เป็นหัวหน้าหมุนตัวอยู่ลึกลับ ๆ นะหมุนตัว วนอยู่ลึกลับ ๆ น้ำวนอยู่ลึกลับ ๆ นะ

เมื่อวานก็ได้ ๒ กิโล ๕๙ บาท ๔๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒,๓๔๗ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้แล้วทั้งหมดเวลานี้ ๘,๒๐๑ กิโลครึ่ง ยังขาดอีก ๑,๗๙๘ กิโลจะครบจำนวน ๑๐ ต้น ดอลลาร์ได้แล้วทั้งหมด ๘,๔๘๒, ๔๗๐ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑,๕๑๗,๕๓๐ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๑๐ ล้าน บอกไว้อย่างนั้นแหละ ดอลลาร์ไม่ค่อยแน่นอนนัก แต่ทองคำนี้ยันตลอดทองคำได้แล้ว ๘ ต้นกว่า คราวนี้มันจะเข้าไป ๙ ต้นกว่าแล้วมั้ง คิดว่าอย่างนั้นละ จะก้าวเข้าถึง ๙ ต้นกว่าเรามอบคราวนี้แล้ว จากนั้นก็ค่อยไหลลงเรื่อย ๆ จนถึงกำหนด

เรารู้สึกหนักมากอยู่นะ หนักจริง ๆ คราวนี้หนัก หลายด้านหลายทางรอบมาอยู่ในประเทศไทยเรา เข้ามาหัวอกของเรา จนกระทั่งการบ้านการเมือง การศาสนา เลยมารวมอยู่จุดนี้ทั้งนั้นนะ การบ้านการเมืองท่านทั้งหลายก็ทราบแล้วเป็นยังไง ถ้าไม่อย่างนั้นไม่ได้จมเมืองไทย มันต้องเดือด ถึงคราวเดือดต้องเดือด เดือดด้วยเหตุด้วยผล ด้วยอรรถด้วยธรรมไม่มีเสียตายอะไรเลยเรา เพราะฉะนั้นถึงได้ออกให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็น เวลาออกสนามขึ้นเวทีแล้วจะถอยไม่ได้เลย คอขาดขาดไปเลย เราไม่เหมือนใครบอกแล้วอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีอะไรเสียตาย เหตุผลลงจุดไหนแล้วจะลงจุดนั้น ปึง ๆ เลยเชียวนะ

นี่ที่ผ่านมาก็แบบเดียวกันนี้ ถ้าว่าทางวงศาศนาก็อย่างที่บ้านนั่นแหละ มันก็มานี้จะไปไหน เข้ามาที่นั่นแหละ วันพรุ่งนี้ก็จะให้พระไปประชุมเกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ.รอบบะอะไร พ.ร.บ.สงฆ์ ฟังแล้วมันฟังไม่ได้นะ ก็เรียนหลักธรรมหลักวินัยมาด้วยกัน อะไรออกมามันเข้าไปตีแต่ศาสนา มันไม่ได้เข้าไปส่งเสริมศาสนา เมื่อเป็นเช่นนั้นไม่ต้านทานกันได้อย่างไร หลักเกณฑ์ความถูกต้องดีงามมีอยู่เอามาทำลายหาอะไร นี่ละมันข้ามกันตรงนี้ ต้านทานกันตรงนี้เอง เพราะหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องดีงามเห็นอยู่ทุกคน หลักธรรมหลักวินัยเรียนมาทุกคน อะไรที่แอลบเข้ามาเพื่อการทำลายหลักใหญ่ที่ถูกต้องดีงามจากพระพุทธเจ้าอยู่แล้ว มากน้อยมันก็รู้กัน ๆ จึงว่า เอ้ มันตั้งอะไรขึ้นมาหาแต่เรื่องทำลาย หาเรื่องส่งเสริมศาสนา มันไม่

มี เราอยากว่าอย่างนั้นละ ก็มันอ่านดูเห็นอยู่นี่นะ กำหนดกฎบัญญัติข้อไหนเป็นข้อศีกต่อ
ธรรมวินัยข้อไหนๆ มันก็รู้จักอยู่ แล้วจะฝืนให้มันเหยียบหัวไปหรือ เหยียบหัว
พระพุทธเจ้าไป

ก็เราเทิดทูนพระพุทธเจ้าอยู่ตลอดเวลา จะปล่อยให้เขามาเหยียบหัวพระพุทธเจ้า ก็
เท่ากับเหยียบหัวสัตว์โลกทั้งโลกนั่นเอง นั่น จะยอมได้ยังไง เมื่อสมควรต้านกันมันก็ต้อง
ต้านเต็มเหนี่ยว ผู้รักษามีอยู่ ผู้ปฏิบัติตามมีอยู่ มาทำลายกันหาอะไร เกิดประโยชน์อะไร
การทำลายนั้น นอกจากจะเอาชื่อเสียง กิตติศัพท์กิตติคุณของสัว่มของถาน ถานมัน
เหม็นขนาดไหน กิตติคุณมันมีที่ตรงไหน พิจารณาซิ เมื่อเป็นอย่างนั้นมันก็กระเทือนกันละ
กระเทือนกับของที่ถูกต้องตั้งมาอยู่แล้ว เราไม่อยากให้อะไรเข้ามากระเทือน ความถูกต้องดี
งามก็คือ ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย พระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลาย พวกกันปฏิบัติมานาน
แสนนานแล้ว มีแต่ความสงบร่มเย็นแก่โลกตลอดทั่วถึงกัน เวลามาดั้งข้อนั้นข้อนี้เข้าไป มี
แต่เสี้ยนแต่หนามเข้าไปเผาๆ ทำลายศาสนา มันก็เกิดยุ่งเหยิงวุ่นวาย ผู้ไม่เข้าใจหลัก
เหตุผลกลไกอะไรก็โกลเลกัน ความโลเลมันก็เถียงกัน ทะเลาะกัน นั่นเรื่องราวมันเป็นอย่าง
นั้น

เราไม่เอาอะไรมากนักละ เอาตรงนี้ ตรงที่ทองคำเรา พยายามเอาเข้าสู่คลังหลวงให้
ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้นี้ เราจะเป็นที่พอใจตลอดไปเลย พี่น้องทั้งหลายก็จะมี ความ
อบอุ่นเย็นใจ แน่นหนามั่นคงจากสมบัติที่เข้าหุนชาติไทยของเรา ชื่อเสียงของเรา ศักดิ์ศรี
ดีงามทุกอย่างก็จะขึ้นพร้อมๆ กันเลยกับสมบัติที่เราได้เข้าสู่คลังหลวงตามความมุ่งหมาย
ของเราแล้วนะ จะเป็นอย่างนั้นไม่เป็นอย่างอื่น นี่พิจารณาเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นเราถึง
ได้บึกได้บั่นต่อจุดนี้เพื่อชาติไทยเรา

ศักดิ์ศรีดีงามเป็นของสำคัญมากนะ ใครจะอยากได้รับความดูถูกเหยียดหยาม
ตั้งแต่หมาไปดุนมันมันก็ยังไม่พอใจ เด็กไปดุนมันมันร้องไห้แงๆ แล้วคนทั้งประเทศของชาติ
ไทยเราสมบูรณ์แบบ จะมาชี้หน้าด่าทออย่างหาเหตุหาผลนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงหา
สมบัติที่ต้อนรับกันให้พอเหมาะพอดีของเรา ทีนี้ใครจะว่าอะไรว่ามาเมื่อเราเพียงพอแล้ว
กำลังวังชาทุกอย่างก็อบอุ่นแน่นหนามั่นคงเต็มเมืองไทยเราแล้ว เพราะการชวนขายของ
พวกเราแล้วใครจะว่าอะไรว่ามา เราไม่ได้สนใจแหละ เวลานี้เราสนใจมากเพื่อต้านทานสิ่ง
เหล่านี้ เพื่อยกศักดิ์ศรีดีงามแห่งชาติไทยของเราขึ้น จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พร้อมหน้า
พร้อมตากันอุทิศสำหรับพยายาม

ทุกสิ่งทุกอย่างเวลานี้ก็ดีขึ้น ทางบ้านเมืองก็ดีขึ้นเป็นลำดับ ทางศาสนาก็กำลังยุ่งกัน อยู่เวลานี้ ไม่ทราบว่ายุ่งเพื่อเลวลงไปหรือเพื่อดีขึ้นเราก็ตราบไม่ได้ ความดีนั้นดีอยู่แล้ว ศาสนาไม่มีอะไรบกพร่อง เราหาที่ต้องดีไม่ได้เลย ที่ต้องดีอยู่เวลานี้ก็คือ เรื่องยุ่งเหยิง วุ่นวายที่จะมาทำลายสิ่งแน่นหนามั่นคงดั้งเดิมทั้งหลายของพระพุทธเจ้าเรา ให้สึกหรือหรือ เลวร้ายหรือเสียหายไปเท่านั้น ได้เกิดเรื่องเกิดราวอยู่เวลานี้ อันนี้มันยุ่งทั้งสอง ชาติ บ้านเมืองก็ยุ่ง ศาสนาก็ยุ่ง เพราะพวกนักยุ่งนั้นแหละมันอยู่สงบไม่ได้ มันหาเรื่องนั้นเรื่องนี้ มาตบมาต่อยมาทุบมาตีมาตีมาขยั่นอยู่อย่างนั้น ต้องพยายามปกป้องรักษาอยู่ ไม่เช่นนั้น พังได้เลย

พุทธศาสนาของเราถ้ามีผู้นำเอาไปปฏิบัติ ไม่ว่าจะกว้างว่าแคบจะมีความสงบร่มเย็น ทั่วหน้ากันเราไม่สงสัยอะไรเลย เพราะศาสนานี้เป็นน้ำดับไฟล้น ๆ ไปมากไปน้อยชุ่มเย็น ไปตลอด ขอให้วันหนึ่งให้ระลึกถึงอรรถถึงธรรมบ้าง อย่าปล่อยตัวไปตามกิเลสตัณหา มี แต่พินแต่ไฟเข้ามาเผาหัวใจ เวลาไม่มีงานอะไรมานั่งเฉย ๆ ก็นั่งคิดนั่งปรุงเรื่องพินเรื่องไฟ อยู่ตลอด ภายในหัวใจไม่ได้สงบนะ มันสงบแต่สิ่งภายนอก กิริยาท่าทางสงบ แต่ใจมันไม่ สงบนะมันหมุนของมันอยู่ตลอดเวลาเรื่องพินเรื่องไฟ ก็เพราะอำนาจของกิเลสที่นั่นแหละ ถ้าเรื่องของธรรมมีแต่ความร่มเย็น หมุนไปเท่าไรร่มเย็นไปเรื่อย ๆ

ธรรมกับกิเลสต่างกันนะ ธรรมหมุนไปมากเท่าไรยิ่งเบิกยิ่งกว้างออกไป ทางเพื่อ ความดับทุกข์ทั้งหลายยิ่งเบิกกว้างออก ๆ นี่ธรรมหมุนเป็นอย่างนั้น ถ้ากิเลสหมุน หมุน เท่าไรยิ่งเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ไปเรื่อย ๆ จนเป็นถ้ำเป็นถ่านได้ ให้พากันจำเอาตรงนี้นะ ให้อุตสาหะพยายามรักษาจิตใจของเราบ้างนะ ศาสนาเป็นศาสนาที่รักษาจิตใจโดยแท้ เพราะ จิตใจเป็นมหาเหตุอยู่ที่ใจ เมื่อระดับดับเหตุเลวร้ายทั้งหลายที่เกิดอยู่ใจด้วยธรรมแล้วจะ ค่อยสงบร่มเย็นตาม ๆ กันไปคนเรา ให้จำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้น เหนื่อยมาก ไม่พูด อะไรมากนักละ พอสมควร

เมื่อวานขึ้นก็ไปหนองคาย เอาของไปทำบุญเกี่ยวกับท่านเจ้าคุณธรรมไตรโลกาจารย์ของเรา ไปตอนบ่าย กะว่าจะไม่มีผู้มีคน ไปตอนพอดีบ่ายโมงถึง กะว่าไปเวลาว่าง ๆ ไปที่ไหนได้ โอ๊ย.เต็มอยู่นั้น กำลังสวดอะไรอีกทีก็ เราเอาของไปทำบุญ เราเอาของไป ทำบุญ ๒ หนแล้ว เมื่อวานขึ้นนี้หนหนึ่ง เรากับท่านเจ้าคุณธรรมไตรโลกาจารย์คู้กันมา ตั้งแต่ท่านเป็นมหาเปรียญยังหนุ่ม ๆ อายุดูเหมือน ๖-๗ พรรษา เราก็บวชใหม่ คู้กันมา ตั้งแต่โน้นจนกระทั่งบัดนี้ คู้ไม่ใช่คู้ธรรมดา คู้สนิทสนมเอาจริง ๆ ท่านเป็นพระดี หา ถือเนื้อถือตัวไม่ได้ แต่เรื่องความรื่นเริงบันเทิงมันไม่ใช่คนตายพระตายมันก็รื่นเริงได้

เหมือนกันใช่ไหมล่ะ มันก็มีเป็นธรรมดา แต่ไม่ได้รีนเริงนอกเหนือธรรมวินัยไปจะเป็นอะไรไปวะ แน่ะ นิสัยท่านไม่ถือเนื้อถือตัวเข้าได้หมด กับเรา โอ๊ย.สนิทมากจริง ๆ

เรายังไม่ลืมตั้งแต่เผาศพท่านอาจารย์พรหมมี ที่วัดโนนนิเวศน์ ตั้งแต่โน้นพวกผู้คนที่มีการพนับถือมากเหมือนกัน แต่ไม่ได้มากเหมือนทุกวันนี้ ถึงขนาดนั้นท่านยังพูด นี่ก็คือพูดหยอกเล่นนั่นแหละ จะเป็นอะไรไป ท่านกำลังเริ่มฉันทันอยู่ เรากำลังเข้าไปตอนเช้าวันนั้นมีงานอะไรเกี่ยวกับศพนั่นแหละ เราไปพอเห็น โอ้ พระสีวลีมาแล้ว ๆ ขึ้นเลย มันอะไรกันก็ไม่รู้แหละ ก็พระสีวลีมาจะให้ว่ายังไงขึ้นเลย อย่างนั้นละความสนิทกัน ท่านพูดสนุกเฉย ๆ นะ เอาละให้พร

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวันที่ ใต้ที่

www.luangta.หรือ.com www.luangta.or.th